

kvalitetsmærkning være et nødvendigt supplement til forslaget's regler om prismærkning. Således som bestemmelsen er udformet med forbillede i § 3 i den norske lov om mærkning af forbrugsvarer, vil den gøre det muligt at tage hensyn til eventuel fremtidig harmonisering af de nordiske og om muligt også af de øvrige europæiske landes deklarationsordninger.

Såfremt bestemmelsen gennemføres som foreslået, bør monopoltilsynet ud fra det anførte tage sit udgangspunkt i de vareområder, hvor der er en særlig sammenhæng mellem oplysninger om pris eller mængde på den ene side og indhold, egenskaber m. v. på den anden side. Det vil derfor også være naturligt, at man i den første tid efter reglerens gennemførelse indskrænker oplysningskravene til få og centrale punkter vedrørende de pågældende varer. En sådan fremgangsmåde vil i rimelig grad kunne undgå at stille sig hindrende i vejen for forsøg på at opnå videregående frivillige ordninger.

Under hensyn til de betænkeligheder, man har fremsat fra erhvervslivets side i forbindelse med bestemmelserne i § 6, må der fra forslagsstillernes side lægges vægt på, at monopoltilsynet også positivt ved administrationen af bestemmelserne gennem forhandlinger og på anden måde søger at fremme bestrebelseerne for gennemførelse af deklarationsordninger, der hviler på frivillig aftale mellem erhvervsliv og forbrugere.

Ved overvejelserne af, på hvilke områder der bør udstedes forskrifter om indholds- og egenskabsmærkning, forudsættes, at monopoltilsynet afvejer behovet for at lette forbrugernes bedømmelse af det pågældende vareområde med de vanskeligheder og omkostninger, der vil være forbundet med forskrifternes efterlevelse såvel for erhvervslivet som for det offentlige.

Det er tillige blevet fremhævet, at der ved udformningen af forskrifter må tages hensyn til at produktudviklingen ikke hæmmes. Heroverfor er det blevet hævdet, at regler om tvungne varedeklARATIONER i forhold til frivillige vil kunne være en lettelse for produktudviklingen, idet nye produkter ikke skal forelægges f. eks. i Dansk Varedeklaration. Nævn til forhåndsgodkendelse før deres markedsføring.

Med hensyn til indholdet af de forskrifter, der kan blive tale om efter § 6, finder man det i høj grad ønskeligt, at erhvervslivet sideløbende med de nævnte generelle forskrifter anvender frivillige ordninger som f. eks. Dansk Varedeklaration. Nævn.

Formålet med bestemmelsen er at sikre forbru-

gerne rimelig oplysning om, hvilket indhold og hvilke egenskaber en vare har, hvorimod den ikke hjemler mulighed for udfærdigelse af forskrifter om en bestemt (minimums-) kvalitet eller brugsegenskab for varer.

Navnlig med hensyn til mærkningsforskrifter vedrørende varers funktions- og brugsegenskaber m. v. må det holdes for øje, at kriterierne herfor udformes således, at de kan efterprøves i praksis gennem reproducerbare metoder.

Det er en selvfølge, at forskrifter angående levnedsmidler må udarbejdes i samarbejde med de myndigheder, der administrerer levnedsmiddellovgivningen, og tilsvarende vil gælde for en række andre områder.

Med hensyn til monopoltilsynets kontrol med, at forskrifter efterleves, må bestemmelserne i §§ 8 og 9 finde anvendelse. Kontrollen vil imidlertid ikke være af en sådan karakter, at der kan opstå nogen berettigelse til at angive på varen eller på anden måde, at varen med hensyn til indhold og egenskaber m. v. er „statskontrolleret“, „statsafprøvet“ el. lign. betegnelser, som er egnet til at bibringe det indtryk, at en offentlig myndighed står inde for oplysningernes rigtighed. Ansvar for herfor påhviler således alene erhvervslivet, jfr. om strafansvaret bestemmelserne i § 10, stk. 2.

Med hensyn til importerede varer vil der kunne opstå særlige problemer, såfremt disse ved importen ikke opfylder de givne forskrifter. Varens art, holdbarhed m. v. kan således eventuelt gøre det rimeligt at dispensere fra en given forskrift, men da den foreslåede lovgivning klart omfatter såvel importerede varer som hjemmemarkedsvare, må der foreligge ganske særlige forhold for, at dispensation skal kunne gives. Importerede varer kan tillige give problemer med hensyn til det sprog, foreskrevne oplysninger er givet på, og det må her være monopoltilsynets opgave at sikre, at deklARATIONERNE er forståelige for den almindelige danske forbruger. Der kan således være behov for at foreskrive, at oplysningerne skal gives på dansk, svensk eller norsk.

Det må fra forslagsstillernes side påpeges, at det står klart, at iværksættelse af forskrifter af mere vidtgående karakter, f. eks. vedrørende varers funktion, egenskaber m. v., kan være særdeles tidkrævende.

Forinden monopoltilsynet kan udfærdige en forskrift efter forslaget's § 6, skal der som anført i § 7, stk. 2, finde forhandling sted med repræsentanter for forbrugerne og vedkommende erhvervsorganisationer samt med sagkyndige.